Beatie (Tirat 2)

Oyunun Adı: Kökler
Yazar: Arnold Wesker

BEATIE – Konuşamıyorum anne, doğru söyledin doğru senin gibiyim ben de, dik kafalı, boş, yaşama araçlarından yoksun, kök salmamışım hiçbir şeye. Irgatlık yapan bir aileden geliyorum ama gene köküm yok işte. Tıpkı şehirliler gibi, köksüz sapsız.

Kök işe kök kökler! Seni yaratan şeyler, seni besleyen şeyler, sana güven veren şeyler. Kökler işte! Aile kökleri demek istemiyorum. Demek istiyorum ki. Bak! Dünya dönmeye başladığından beri büyüyor değil mi? Bir sürü şeyler oluyor, bir sürü şeyler bulunuyor, insanlar düşünüyorlar, dünyanın ilerlemesi için çalışıyorlar, ama ne biliyoruz biz bütün bunlar hakkında?

Gene ne söylüyorum ne demek? Konuşuyorum işte! Dinleyin! Diyorum ki iki bin yıldır dünya büyüyor da biz farkına bile varmıyoruz. Kim olduğumuzu nereden geldiğimizi bilmiyoruz, diyorum. Başlangıcından beri bir şeylerle bağımızı koparmışız diyorum. Köklerimiz yok diyorum size.

Düşünün bir kez! Koca koca bahçelerimiz var, hepimiz birşeyler ekiyoruz, biz de bilmezsek köklerin ne olduğunu! Anne sen çiçeklerini soldurmamasını biliyorsun değil mi? Jimmy sen de sebzelerin iyi yetişmesi için köklerine nasıl bakılacağını biliyorsun.

Güçlü kökleri olması gereken yalnız ekinler, bitkiler değildir ki bize de güçlü kökler gerek. Ama bir de bize bakın! Hadi söyleyin, bizim neyimiz var? Nereden geldiğimizi biliyor muyuz, aldırıyor muyuz buna? Öyle ya çevir radyonun düğmesini, ya da televizyonunkini, olmadı sinemaya git, aşk filmleri gör, haydut filmleri… Ama kolaya kaçmak olmuyor mu bu? Biz bir çaba göstermeyelim de. Yalan mı? Siz de biliyorsunuz doğru olduğunu.

Öğretim yalnızca kitaplarla, müzikle olmaz, soru soracaksın durmadan. Milyonlarca insanız şu ülkede, birimiz bile doğru dürüst soru soramıyoruz, birimiz bile; kolayına kaçıyoruz hepimiz. Birlikte çalıştığım herkes kolayına kaçıyordu işin. Hiçbir şey için savaşmıyoruz, kafaca öyle tembeliz, öyle miskiniz ki. Yurdumuz da elinden iş gelen insanlar, bizim için mi çalışıyorlar sanıyorsun? Ne gezer! Ne yazarlar biz anlayalım diye yazı yazıyorlar ne ressamlar biz ilgileniriz diye yapıyorlar resimlerini ne besteciler biz beğenelim diye besteliyorlar eserlerini.

Aman diyorlar çok kafasız bu yığınlar. Onların düzeyine inilmez. Onlar bir çaba göstermiyorsa, biz niye uğraşalım? Bunun üzerine ortaya ne çıkıyor biliyor musunuz? O baygın sesli şarkıcılar, o ucuz bayağı yazarlar, filmciler, o aşağılık kadın dergileri, pazar gazeteleri, resimli aşk romanları bunlar çıkıyor ortaya, bunlar için de bir çaba gerekmiyor, kolay bunlar.

Biz paranın kaynağını bulduk diyorlar. Ne sandınız ya! İşçide para var. Öyleyse verelim işçiye istediğini. Bu baygın şarkıları, bu alık film yıldızlarını mı

istiyorlar, alsın öyleyse. Tek heceli sözler mi istiyorlar, onu verelim kendilerine. Üçüncü sınıf şeyler mi istiyorlar, canları cehenneme, biz de onu veririz onlara. Ne yuttursak yeridir nasıl olsa daha iyisini istedikleri yok. Bütün bu para düşkünü, aşağılık dünya tükürüyor suratımıza biz oralı bile olmuyoruz. Doğru söylüyor Ronnie, suç biz de .Üçüncü sınıf şeyler verirler bize böyle! Böyle işte!